

Operácia „Nemysliteľné“

Plán spojeneckého útoku na ZSSR v roku 1945

09.05.2019

<https://vk.com/@kramolainfo-operaciya-nemyslimoe-plan-napadeniya-souznikov-na-sssr-v-1>

Stalin si uvedomil tézu predloženú v roku 1941:

Hitlerovci prichádzajú a odchádzajú, ale Nemecko a nemecký ľud zostanú.

Udalosti a fakty, o ktorých pojednáva tento článok, sa zdajú neuveriteľné a nemysliteľné. Je naozaj ťažké v nich veriť, aké ťažké je pre normálneho človeka vieru v možnosť zradiť niekoho, koho považoval za spojencu a priateľa. A predsa tak bolo.

Tieto informácie boli dlho tajné a až teraz sú k dispozícii. Pôjde o plán prekvapivého útoku na ZSSR v lete 1945, ktorý vypracovali spojenci, o plán, ktorý bol zmarený takmer na poslednú chvíľu.

Tretia svetová vojna sa mala začať 1. júla 1945 náhlym úderom zjednotených angosaxonských síl na sovietske jednotky ... Teraz to vie len málokto, rovnako ako sa Stalinovi podarilo prekaziť plány „pravdepodobných spojencov“, prečo sme boli nútení urýchlene dobyť Berlín, proti ktorému britskí inštruktori v apríli 45 vycvičili nerozpustené oddiely Nemcov, ktorí sa im vzdali, prečo boli Drážďany vo februári 1945 zničené neľudskou krutosťou a koho Angličania presne chceli zastrašiť.

Podľa oficiálnych modelov histórie bývalého ZSSR neboli na školách vysvetlené skutočné dôvody - potom tu bol „boj za mier“, na vrchole už dozrievalo „nové myslenie“ a legenda „čestní spojenci - USA a Veľká Británia“ boli vítaní všetkými možnými spôsobmi. A potom bolo zverejnených niekoľko dokumentov - toto

obdobie bolo z mnohých dôvodov skryté. V posledných rokoch začali Briti čiastočne otvárať archívy toho obdobia, niet sa čoho báť - ZSSR už neexistuje.

Začiatkom apríla 1945, tesne pred koncom Veľkej vlasteneckej vojny, nariadil predseda vlády nášho spojenca vo Veľkej Británii W. Churchill svojim šéfom štábov, aby vyvinuli operáciu prekvapivého úderu proti ZSSR - operácia nemysliteľné . Bolo mu poskytnutá **22. mája 1945 na 29 stranách**.

Podľa tohto plánu sa útok na ZSSR mal začať riadiť Hitlerovými zásadami - náhly úder 1. júla 1945 malo 47 britských a amerických divízií bez vyhlásenia vojny zasadiť drvivú ranu naivným Rusom, ktorí neočakávali od svojich spojencov takú bezhraničnú podlosť. Útok malo podporiť 10-12 nemeckých divízií, ktoré „spojenci“ nerušene udržiavali v Šlezvicku-Holštajnsku a na juhu Dánska. Denne ich cvičili britskí inštruktori: pripravovali sa na vojnu proti ZSSR. Teoreticky sa **mala začať vojna spojených síl západnej civilizácie proti Rusku** - neskôr sa mali na „križiackej výprave“ zúčastniť ďalšie krajiny, napríklad Poľsko, potom Maďarsko. ... Vojna mala viesť k úplnej porážke a odovzdaniu ZSSR. Konečným cieľom bolo ukončiť vojnu približne na rovnakom mieste, kde ju podľa plánu Barbarossa plánoval ukončiť Hitler - na línii Arkhangelsk-Stalingrad.

Anglosasi sa pripravovali na to, že nás rozdrví hrôzou - divoké ničenie veľkých sovietskych miest: Moskvy, Leningradu, Vladivostoku, Murmansku a ďalších drvivými údermi vln „lietajúcich pevností“. Niekoľko miliónov Rusov malo zomrieť v „ohnivej víchrici“ vypracovanej do najmenších detailov. Takže Hamburg, Drážďany, Tokio boli zničené ... Teraz sa pripravovali na to s nami, so spojencami. Zvyčajná vec: najodpornejšia zrada, extrémna podlosť a bezhraničná krutosť sú charakteristickým znakom západnej civilizácie a najmä Anglosasov, ktorí vyhubili toľko ľudí ako žiadny iný národ v histórii ľudstva.

Drážďany po bombardovaní pomocou technológie „požiarne tornádo“. To isté chceli urobiť s nami aj Anglosasi.

Avšak 29. júna 1945, deň pred plánovaným začiatkom vojny, Červená armáda pre zákerného nepriateľa nečakane zmenila svoje nasadenie. To bola rozhodujúca váha, ktorá posunula misky váh histórie – nebol vydaný rozkaz anglosaským jednotkám. Berúc v úvahu obsadenie Berlína, ktoré sa považovalo za nedobytné, preukázalo, že je v ňom sila sovietskej armády a vojenský experti nepriateľa boli naklonení zrušiť útok na ZSSR. Našťastie bol Stalin na čele ZSSR.

Námorné sily Veľkej Británie a USA potom mali absolútnu prevahu nad sovietskym námorníctvom: 19-krát nad torpédoborcami, 9-krát nad bitevnými loďami a veľkými krížnikmi a 2-krát nad ponorkami (<http://www.respublika.info/4440/historia/article22384/>). Vyše sto lodí na prepravu lietadiel a niekoľko tisíc lietadiel na báze lietadlových lodí proti nule zo ZSSR. „Pravdepodobný spojenec“ mal 4 vzdušné armády ťažkých bombardérov, ktoré mohli spôsobiť drvivé údery. Sovietske diaľkové bombardovacie letectvo bolo neporovnateľne slabšie.

V apríli 1945 spojenci predstavili naše jednotky ako vyčerpané a neschopné a naše vojenské vybavenie opotrebované na maximum. Ich vojenských expertov veľmi prekvapila sila sovietskej armády, ktorú predviedli pri obsadzovaní Berlína, ktorý považovali za nedobytný. Niet pochýb o tom, že záver veľkého historika V. Falina je správny - **Stalinovo rozhodnutie zaútočiť na Berlín začiatkom mája 1945 zabránilo tretej svetovej vojne**. Potvrdzujú to nedávno odtajnené dokumenty. Inak by sa Berlín bez boja vzdal „spojencom“ a spojené sily celej Európy a Severnej Ameriky by zaútočili na ZSSR.

Aj po dobytí Berlína sa plány na zradný útok naďalej vyvíjali na plné obrátky. Zastavilo ich iba to, že si uvedomili, že ich plány boli odhalené, a výpočty stratégov ukázali, že bez náhleho úderu nebude možné ZSSR zlomiť. Američania mali proti Britom námietky ešte z iného dôležitého dôvodu - potrebovali, aby ZSSR rozdrvila Kwantungská armáda na Ďalekom východe, bez ktorej bolo otázne samotné americké víťazstvo nad Japonskom.

Stalin nedokázal zabrániť druhej svetovej vojne, ale podarilo sa mu zabrániť tretej. Situácia bola mimoriadne vážna, ale ZSSR zvíťazil opäť bez toho, aby sebou čo i len trhol.

Teraz sa na Západe snažia predstaviť Churchillov plán ako „odpoveď“ na „sovietsku hrozbu“, na Stalinov pokus dobyť celú Európu.

Malo sovietske vedenie v tom čase plány na ofenzívu na brehy Atlantiku a zajatie Britských ostrovov?

Na túto otázku je potrebné odpovedať záporne. Potvrdzuje to zákon, ktorý prijal ZSSR 23. júna 1945 o demobilizácii armády a námorníctva, ich následnom prenose do mierových štátov. Demobilizácia sa začala 5. júla 1945 a skončila sa v roku 1948. Armáda a námorníctvo sa znížili z 11 miliónov na necelé 3 milióny ľudí, bol zrušený Výbor obrany štátu a najvyšší veliteľský štáb. Počet vojenských obvodov v rokoch 1945-1946 sa znížil z 33 na 21. Počet vojakov vo východnom Nemecku, Poľsku a Rumunsku sa výrazne znížil. V septembri 1945 boli sovietske jednotky stiahnuté zo severného Nórska, v novembri z Česko-Slovenska, v apríli 1946 z ostrova Bornholm (Dánsko), v decembri 1947 z Bulharska ...

Vedelo sovietske vedenie o britských plánoch na vojnu proti ZSSR?

Na túto otázku možno odpovedať kladne ... To nepriamo potvrdzuje významný odborník na históriu sovietskych ozbrojených síl, profesor univerzity v Edinburghu D. Erickson. Podľa jeho názoru Churchillov plán pomáha vysvetliť, „prečo sa maršal Žukov v júni 1945 neočakávane rozhodol preskupiť svoje sily, dostal príkazy od Moskvy na posilnenie obrany a podrobne študoval rozmiestnenie vojsk západných spojencov. Dôvody sú teraz jasné: Churchillov plán sa očividne dostal do povedomia Moskvy už vopred a stalinský generálny štáb prijal vhodné protiopatrenia.“ (Vojensko-historický výskum Rzheshhevsky Oleg Aleksandrovich <http://militera.lib.ru/research/rzheshhevsky1/01.html>)

Krátky „výňatok“ z materiálov rozhovoru s našim najväčším odborníkom na túto problematiku, doktorom historických vied Valentinom Falinom:

Je ťažké nájsť v minulom storočí politika rovnocenného s Churchillom v jeho schopnosti zmiast' cudzincov a priateľov. Budúci sir Winston bol ale úspešný najmä z hľadiska farizejstva a intríg vo vzťahu k Sovietskemu zväzu.

Vo svojich listoch Stalinovi „sa modlil, aby bol Anglo-Sovietsky zväz zdrojom mnohých výhod pre obe krajiny, pre OSN aj pre celý svet“, a zaževal „úplný úspech tohto ušľachtilého činu“. To znamenalo rozsiahlu ofenzívu Červenej armády pozdĺž celého východného frontu v januári 1945, ktorá sa narýchlo pripravovala v reakcii na prosbu Washingtonu a Londýna poskytnúť pomoc spojencom, ktorí sa nachádzali v kríze v Ardenách a Alsasku. Ale to je postavené na slovách. Churchill sa v skutočnosti považoval za oslobodeného od akýchkoľvek záväzkov voči Sovietskemu zväzu.

Práve vtedy Churchill vydal rozkaz na ukladanie zajatých nemeckých zbraní s ohľadom na ich možné použitie proti ZSSR a odovzdajúcich vojakov a dôstojníkov Wehrmachtu umiestnil ako divízie v Šlezvicku-Holštajnsku a na juhu Dánska. Potom bude zrejmý všeobecný význam zákerného činu, ktorý začal britský vodca. **Briti vzali pod svoju ochranu nemecké jednotky**, ktoré sa vzdali bez odporu, poslali ich do južného Dánska a Šlezvicka-Holštajnska. Celkovo tam bolo rozmiestnených asi 15 nemeckých divízií. Zbrane boli uložené a personál bol vycvičený pre budúce bitky. Na konci marca a začiatkom apríla dal Churchill svojmu veliteľstvu príkaz pripraviť operáciu Nemysliteľné - za účasti Spojených štátov, Veľkej Británie, Kanady, poľských zborov a 10-12 nemeckých divízií zahájiť nepriateľské akcie proti ZSSR. Tretia svetová vojna mala vypuknúť **1. júla 1945**.

Ich plán bol jasne formulovaný: sovietske jednotky v tejto chvíli budú vyčerpané, vybavenie, ktoré sa zúčastňovalo nepriateľských akcií v Európe, je opotrebované, zásoby potravín a liekov sa skončili. Preto nebude ťažké ich zatlačiť späť na predvojnové hranice a prinútiť Stalina k rezignácii. Čakala nás zmena štátneho systému a rozkol v ZSSR. Ako opatrenie na zastrášovanie - bombardovanie miest, najmä Moskvy. Tá podľa plánov Britov čakala na osud Drážďan, ktoré, ako viete, spojenecké letectvo, zrovnali so zemou.

Americký generál Patton, veliteľ tankových armád, otvorene vyhlásil, že sa neplánuje zastaviť sa demarkačnej línii pozdĺž Labe dohodnutej v Jalte, ale ísť ďalej. Do Poľska, odtiaľ na Ukrajinu a do Bieloruska - a tak ďalej do Stalingradu. A ukončiť vojnu tam, kde Hitler nemal čas a nemohol ju ukončiť. Nenazval nás ničím iným ako „dedičmi Džingischána, ktorého treba vylúčiť z Európy“. Po skončení vojny bol Patton vymenovaný za bavorského guvernéra. Čoskoro ho z funkcie odvolal pre sympatie k nacistom.

Londýn už dlho popiera existenciu takéhoto plánu, ale pred niekoľkými rokmi Briti odtajnilí časť svojich archívov a medzi dokumentmi boli aj dokumenty týkajúce sa plánu „Nemysliteľné“. Už sa to nedá zatajiť ...

Zdôrazním, že nejde o špekulácie alebo hypotézu, ale o konštatovanie skutočnosti, ktorá má vlastné meno. Zúčastniť sa na ňom mali americké, britské, kanadské sily, poľské expedičné sily a 10-12 nemeckých divízií. Tie, ktoré zostali nesformované, boli mesiac predtým tréňované anglickými inštruktormi.

Eisenhower vo svojich spomienkach pripúšťa, že druhý front koncom februára 1945 prakticky neexistoval: Nemci bez odporu ustupovali na východ. Taktika Nemcov bola nasledovná: držať, pokiaľ je to možné, pozície pozdĺž celej línie sovietsko-nemeckej konfrontácie, kým sa virtuálny západný a skutočný východný front nezatvorí, a americké a britské jednotky, akoby prevzali formácie Wehrmachtu odrazením „sovietskej hrozby“ visiacej nad Európou.

V tejto dobe sa Churchill v korešpondencii, telefonických rozhovoroch s Rooseveltom, snažil za každú cenu presvedčiť, aby zastavili Rusov, aby ich nepúšťali do strednej Európy. To vysvetľuje význam, ktorý do tej doby získalo dobytie Berlína.

Je vhodné povedať, že západní spojenci by mohli postupovať na východ o niečo rýchlejšie, ako by mohli, keby veliteľstvo Montgomery, Eisenhower a Alexander (talianske vojnové divadlo) plánovalo svoje akcie lepšie, kompetentnejšie koordinovalo svoje sily a zdroje a utrácalo menej času na vnútorné hádky a hľadanie

spoločného menovateľa. Kým bol Roosevelt nažive, Washington sa z rôznych dôvodov neponáhlal ukončiť spoluprácu s Moskvou. A pre Churchilla „sovietsky Moor urobil svoju prácu a mal byť vyvezený“.

Pripomeňme si, že **Jalta skončila 11. februára**. V prvej polovici 12. februára odleteli hostia domov. Mimochodom, na Kryme sa dohodlo, že letectvo týchto troch mocností bude pri svojich operáciách dodržiavať určité hranice. A v noci z 12. na 13. februára bombardéry západných spojencov vyhladili Drážďany z povrchu zemského, potom prešli na hlavné podniky na Slovensku, v budúcej sovietskej okupačnej zóne Nemecka, aby sa k nám továrne nedostali neporušené. V roku 1941 Stalin navrhol, aby Briti a Američania bombardovali ropné polia v Ploiesti pomocou krymských letísk. Nie, potom sa ich nedotkli. Prepadli ich v roku 1944, keď sa sovietske jednotky priblížili k hlavnému stredisku ťažby ropy, ktoré počas vojny zásobovalo Nemecko palivom.

Jedným z hlavných cieľov drážďanských nájazdov boli mosty cez Labe. Platila Churchillova smernica, ktorú zdieľali aj Američania, a to zadržať Červenú armádu čo najviac na východe. Na briefingu pred odletom britských posádok bolo povedané: je potrebné Sovietom jasne preukázať schopnosti spojeneckého bombardovacieho letectva. Tak to predviedli. Navyše viackrát. V apríli 1945 bol Postupim bombardovaný. Oranienburg bol zničený. Boli sme upozornení, že piloti sa mýlili. Zdá sa, že mierili na Zossen, kde sa nachádzalo veliteľstvo nemeckých vzdušných síl. Klasické „rozptýlenie“, ktorých bolo nespočetne. **Oranienburg bol bombardovaný na príkaz Marshalla a Lega, pretože tam existovali laboratória pracujúce s uránom.** Aby sa nám do rúk nedostali ani laboratória, ani personál, ani vybavenie, ani materiály, všetko sa zmenilo na prach.

Prečo sovietske vedenie prinieslo doslova na konci vojny veľké obete, potom si opäť musíme položiť otázku - bola možnosť výberu? Okrem naliehavých vojenských úloh bolo potrebné vyriešiť politické a strategické hádanky do budúcnosti vrátane postavenia prekážok v dobrodružstve naplánovanom Churchillom.

Dobрым príkladom boli pokusy o ovplyvnenie partnerov. Zo slov sovietskeho diplomata Vladimíra Semjonova viem nasledujúce. Stalin vyzval Andreja Smirnova, ktorý bol v tom čase vedúcim 3. európskeho odboru ministerstva zahraničných vecí ZSSR a súčasne ministrom zahraničných vecí RSFSR, aby s účasťou Semjonova prediskutoval možnosti činnosti na územiach vyčlenených pre Sovietska kontrola.

Smirnov uviedol, že naše jednotky, ktoré prenasledujú nepriateľa, prekročili demarkačné čiary v Rakúsku, ako bolo dohodnuté na Jalte, a navrhol de facto vyčleniť naše nové pozície v očakávaní toho, ako sa budú USA správať v podobných situáciách. Stalin ho prerušil a povedal: "Nesprávne. Napíš telegram spojenským mocnostiam." A nadiktoval: "Sovietske jednotky, ktoré prenasledujú časti Wehrmachtu, boli nútené prekročiť hranicu, ktorú sme si predtým dohodli. Týmto chcem potvrdiť, že po skončení nepriateľských akcií stiahne sovietska strana svoje jednotky do stanovených zón."

12. apríla dostalo americké veľvyslanectvo, štátne a vojenské inštitúcie Trumanove pokyny: všetky dokumenty podpísané Rooseveltom nepodliehajú exekúcii. Nasledoval príkaz na posilnenie pozície vo vzťahu k Sovietskemu zväzu. **23. apríla Truman organizuje stretnutie v Bielom dome, kde vyhlasuje: „Dost', už nemáme záujem o spojenectvo s Rusmi, a preto nemusíme plniť dohody s nimi. Problém Japonska vyriešime bez pomoci Rusov. “ Dal si za cieľ „dosiahnuť, aby jaltské dohody akoby neexistovali“.**

Truman bol blízko tomu, aby neváhal verejne oznámiť prerušenie spolupráce s Moskvou. Armáda sa proti Trumanovi doslova vzbúrila, s výnimkou generála Pattona, ktorý velil obrneným silám USA. Mimochodom, armáda prekazila aj nemysliteľný plán. Zaujímali sa o vstup Sovietskeho zväzu do vojny s Japonskom. Ich argumenty pre Trumana: ak sa ZSSR nepostaví na stranu USA, potom Japonci presunú na ostrovy miliónovú armádu Kwantung a budú bojovať s rovnakým fanatizmom, aký bol na Okinawe. Výsledkom je, že Američania stratia iba jeden až dva milióny zabitých ľudí.

Američania navyše v tom čase ešte netestovali jadrovú bombu. A verejná mienka v USA by takúto zradu nepochopila. **Americkí občania vtedy boli väčšinou naklonení Sovietskemu zväzu.** Videli, aké straty utrpíme kvôli spoločnému víťazstvu nad Hitlerom. Výsledkom bolo, že podľa očitých svedkov sa Truman trochu pokazil a súhlasil s argumentmi svojich vojenských expertov. "No, ak si myslíte, že by nám mali pomôcť s Japonskom, nechajte ich pomôcť, ale naše priateľstvo s nimi skončíme," uzatvára Truman. Preto taký tvrdý rozhovor s Molotovom, ktorý premýšľal, čo sa zrazu stalo. **Truman sa tu už spoliehal na atómovú bombu.**

Okrem toho **americká armáda, rovnako ako ich britskí kolegovia, verila, že začatie vojny so Sovietskym zväzom je jednoduchšie ako jej úspešné ukončenie.** Riziko sa im zdalo príliš veľké - útok Berlína urobil na Britov riadny dojem. Záver náčelníkov štábov britských vojsk bol jednoznačný: blesková vojna proti Rusom nebude fungovať a neodvážili sa zapojiť do zdĺhavej vojny.

Postavenie americkej armády je teda prvým dôvodom. Druhou je berlínska operácia. Po tretie, Churchill voľby prehral a zostal bez moci. A nakoniec štvrtý - samotní britskí velitelia boli proti realizácii tohto plánu, pretože Sovietsky zväz, ako boli presvedčení, bol príliš silný.

Všimnite si, že USA nielenže nepozvali Anglicko na účasť na tejto vojne, ale ho vytlačili z Ázie. Podľa dohody z roku 1942 sa zodpovednosť USA neobmedzovala iba na Singapur, ale týkala sa aj Číny, Austrálie a Nového Zélandu.

Stalin, ktorý bol hlavným analytikom a spojil všetko, povedal: „Ukazujete, čo vaše letectvo dokáže, a ja vám ukážem, čo môžeme urobiť v teréne.“ Predviedol pozoruhodnú palebnú silu našich ozbrojených síl, aby ani Churchill, ani Eisenhower, ani Marshall, ani Patton či ktokoľvek iný nemal vôľu bojovať proti ZSSR. Za odhodlaním sovietskej krajiny zmocniť sa Berlína a dostať sa na demarkačnú čiaru, ako ich určili na Jalte, stála prvoradá úloha - **zabrániť dobrodružstvu britského vodcu pri realizácii nemysliteľného plánu,** to znamená eskalácii Svetovej vojny do tretej. Keby sa to stalo, obetí by bolo tisíckrát a tisíckrát viac!

Boli také vysoké obete oprávnené kvôli tomu, aby sme Berlín dostali pod našu kontrolu? Potom, čo som mal možnosť prečítať si celé pôvodné britské dokumenty - boli odtajnené pred 5-6 rokmi - keď som porovnal informácie obsiahnuté v týchto dokumentoch s údajmi, s ktorými som sa musel zoznámiť v päťdesiatych rokoch minulého storočia, veľa usadili sa na svojich miestach a niektoré pochybnosti zmizli. Ak chcete, berlínska operácia bola reakciou na „nemysliteľný“ plán, čin našich vojakov a dôstojníkov počas jeho realizácie bol varovaním pre Churchilla a jeho spolupracovníkov.

Politický scenár berlínskej operácie patril Stalinovi. Hlavným autorom jej vojenskej zložky bol Georgij Žukov.

Wehrmacht mal v úmysle usporiadať druhý Stalingrad v uliciach Berlína. Teraz na rieke Spréva. Získanie kontroly nad mestom bolo skutočnou výzvou. Na prístupoch k Berlínu nestačilo prekonať Seelowské výšiny, preraziť s ťažkými stratami sedem línii vybavených na dlhodobú obranu. Na okraji ríšskeho hlavného mesta a na hlavných mestských diaľniciach Nemci zakopali tanky a zmenili ich na obrnené bunkre. Keď naše jednotky odchádzali napríklad na Frankfurter Allee, ulica viedla priamo do centra, vítala ich silná paľba, ktorá nás opäť stála veľa životov ...

Keď nad tým všetkým premýšľam, moje srdce sa stále chveje - nebolo by lepšie uzavrieť prsteň okolo Berlína a počkať, kým sa sám vzdá? Bolo to naozaj nevyhnutné, zasadiť vlajku na Reichstag, do čerta? Počas zajatia tejto budovy boli zabitú stovky našich vojakov.

Stalin trval na berlínskej operácii. Chcel ukázať iniciátorom „Nemysliteľného“ oheň a údernú moc sovietskych ozbrojených síl. S náznakom sa o výsledku vojny rozhoduje nie vo vzduchu a na mori, ale na zemi.

Jedna vec je istá. Bitkou o Berlín vytriezvelo mnoho temperamentných hláv, a tak splnila svoj politický, psychologický a vojenský účel. A hláv na Západe bolo viac ako dost, opitých relatívne ľahkým úspechom na jar 1945. Tu je jeden z nich - americký generál tankov Patton hystericky požadoval, aby sa nezastavili na Labe, ale aby bezodkladne presunuli americké jednotky cez Poľsko a Ukrajinu do Stalingradu, aby sa skončila vojna, kde bol porazený Hitler. Tento Patton vás a mňa nazval „potomkami Džingischána“. Churchill sa zasa nelíbil ani dôslednosťou vo výrazoch. Sovietsky ľud ho nasledoval za „barbarmi“ a „divými opicami“. Stručne povedané, „podľudská teória“ nebola nemeckým monopolom. Patton bol pripravený začať vojnu v pohybe a ísť ... do Stalingradu!

Vtrhnutie do Berlína a zdvíhanie zástavy Víťazstva nad Reichstagom neboli samozrejme iba symbolom alebo záverečným akordom vojny. A najmenej zo všetkej propagandy. Pre armádu išlo principiálne o vstup do nepriateľského brlohu a znamenalo koniec najťažšej vojny v ruskej histórii. Odtiaľto, z Berlína, vojaci verili, že vyliezlo fašistické zviera, ktoré prinieslo nesmierny smútok sovietskym ľuďom, národom Európy a celému svetu. Červená armáda tam prišla preto, aby začala novú kapitolu v našich dejinách a v dejinách samotného Nemecka, v dejinách ľudstva ...

Podme sa ponoriť do dokumentov, ktoré sa podľa Stalinových pokynov pripravovali na jar 1945 - v marci, apríli a máji. Objektívny výskumník bude presvedčený, že načrtnutý smer Sovietskeho zväzu nepoháňal pocit pomsty. Vedenie krajiny nariadilo zaobchádzať s Nemeckom ako s porazeným štátom, pričom za rozpútanie vojny bol zodpovedný nemecký ľud. Ale ... nikto sa nechystal zmeniť svoju porážku na trest bez premlčacej doby a bez lehoty na slušnú budúcnosť. Stalin si uvedomil tézu predloženú v roku 1941: Hitlerovci prichádzajú a odchádzajú, ale Nemecko a nemecký ľud zostanú.

Prirodzene, bolo potrebné prinútiť Nemcov, aby prispeli k obnove „spálenej zeme“, ktorú tu zanechali na okupovaných územiach. Celé národné bohatstvo Nemecka by nestačilo na úplnú kompenzáciu strát a škôd spôsobených našej krajine. Ak chcete vziať čo najviac, bez toho, aby viseli na životnej podpore samotných Nemcov, „viac drancovať“ - v tomto nie príliš diplomatickom jazyku Stalin viedol svojich podriadených v otázke reparácií. Ani jeden klinec nebol nadbytočný, aby sa Ukrajina, Bielorusko a stredné oblasti Ruska zdvihli z ruín. Boli zničené viac ako štyri pätiny výrobných zariadení. Viac ako tretina obyvateľstva prišla o domovy. Nemci vyhodili do vzduchu, otočili na frak 80-tisíc kilometrov na trati, dokonca rozbili podvaly. Všetky mosty boli zrazené. A 80 tisíc km je viac ako všetky železnice v Nemecku pred druhou svetovou vojnou dohromady.

Sovietske velenie zároveň dostalo pevné pokyny na potlačenie zrudností - satelitov všetkých vojen - vo vzťahu k civilnému obyvateľstvu, najmä k jeho ženskej polovici a deťom. **Násilníci boli podrobení vojenskému tribunálu.** Bolo tam všetko.

Moskva zároveň požadovala prísne potrestanie akýchkoľvek výpadov, sabotáží „neexpandovaných a nenapraviteľných“, ku ktorým by mohlo dôjsť v porazenom Berlíne a na území sovietskej okupačnej zóny. Medzitým ich nebolo tak málo, ktorí chceli víťazov zastreliť zozadu. Berlín padol 2. mája a „miestne boje“ sa tam skončili o desať dní neskôr. Ivan Ivanovič Zajcev, ktorý pracoval na našom veľvyslanectve v Bonne, mi povedal, že „mal vždy to šťastie.“ Vojna sa skončila 9. mája a v Berlíne bojoval až do 11. V Berlíne odolali sovietskym jednotkám jednotky SS spolu s ďalšími 15 krajinami - Nórmami, Dánmi, Belgičanmi, Holanďanmi, Luxemburčanmi a, bohvie, čo tam iní nacisti robili ...

Chcel by som sa dotknúť toho, ako nám chceli spojenci ukradnúť Deň víťazstva prijatím kapitulácie Nemcov v Remeši 7. mája. Táto v podstate samostatná dohoda zapadala do nemysliteľného plánu. Je nevyhnutné, aby Nemci kapitulovali iba pred západnými spojencami a mohli sa zúčastniť na tretej svetovej vojne. Hitlerov nástupca Dönitz v tejto chvíli povedal: „Ukončíme vojnu pred Britániou a USA, ktoré stratili zmysel, ale budeme pokračovať vo vojne so Sovietskym zväzom.“ **Kapitulácia v Remeši bola v skutočnosti duchovným dieťaťom Churchilla a Dönitza. Dohoda o odovzdaní bola podpísaná 7. mája o 2:45 hod.**

„Vzdanie sa“ Nemecka v Remeši „spojencom“.

Nás stálo obrovské úsilie prinútiť Trumana, aby potvrdil účasť v Berlíne, presnejšie v Karlhorste 9. mája za účasti ZSSR a spojencov, dohodnúť sa na Dni víťazstva 9. mája, pretože Churchill trval na tom: 7. máj považujte za koniec vojny. Mimochodom, v Remeši bol ďalší falzifikát. Text dohody o bezpodmienečnom vydaní Nemecka spojencom schválila jaltská konferencia, podpísali ju Roosevelt, Churchill a Stalin. Američania sa ale tvárili, akoby zabudli na existenciu dokumentu, ktorý mimochodom ležal v trezore náčelníka štábu Eisenhowera Smitha. Eisenhowerov sprievod pod vedením Smitha vypracoval nový dokument, „zbavený“ jaltských ustanovení nežiaducich pre spojencov. Dokument zároveň v mene spojencov podpísal generál Smith a o Sovietskom zväze sa ani nehovorilo, akoby sa nezúčastnil vojny. Toto je druh predstavenia, ktoré sa uskutočnilo v Remeši. Doklad o odovzdaní v Remeši bol odovzdaný Nemcom predtým, ako bol odoslaný do Moskvy.

Eisenhower a Montgomery odmietli účasť na spoločnej prehliadke víťazstiev v bývalom ríšskom hlavnom meste. Spolu so Žukovom mali dostať túto prehliadku. Koncipovaná víťazná prehliadka v Berlíne sa aj napriek tomu uskutočnila, ale dostal ju len maršal Žukov. To bolo v júli 1945. A v Moskve sa 24. júna konala prehliadka víťazstva, ako viete.

Smrť Roosevelta sa zmenila na takmer bleskovú zmenu orientačných bodov v americkej politike. Vo svojom poslednom posolstve pre Kongres USA (25. marca 1945) prezident varoval: buď Američania prevezmú zodpovednosť za medzinárodnú spoluprácu - pri implementácii rozhodnutí Teheránu a Jalty - alebo budú zodpovední za nový svetový konflikt. Truman sa nedal zahanbiť týmto varovaním, týmto politickým závetom svojho predchodcu. V čele musí byť spoločnosť Pax Americana.

S vedomím, že pôjdeme do vojny s Japonskom, dal Stalin dokonca USA presný dátum - 8. augusta, napriek tomu Truman dáva príkaz zhodiť atómovú bombu na Hirošimu. Nebolo to potrebné, **Japonsko sa rozhodlo: akonáhle mu ZSSR vyhlási vojnu, kapituluje. Ale Truman nám chcel ukázať svoju silu a preto podrobil Japonsko atómovým bombardovaním.**

Po návrate na krížniku Augusta z Postupimskej konferencie v Spojených štátoch dáva Truman Eisenhowerovi rozkaz: **pripraviť plán na uskutočnenie atómovej vojny proti ZSSR.**

V decembri 1945 sa v Moskve uskutočnilo stretnutie ministrov zahraničných vecí. Prvý Trumanov minister zahraničných vecí Byrnes, ktorý sa vrátil do štátov a 30. decembra vystúpil v rozhlase, uviedol: „Po stretnutí so Stalinom som si viac ako kedykoľvek predtým istý, že je možné dosiahnuť svet len na americké pomery.“ 5. januára 1946 mu Truman dáva ostré pokarhanie: „Všetko, čo si povedal, je nezmysel. Nepotrebujeme žiadny kompromis so Sovietskym zväzom. Potrebujeme Pax Americana, ktorá splní naše návrhy na 80 percent.“

Vojna pokračuje, neskončila sa v roku 1945, prerástla do tretej svetovej vojny, vedená iba inými spôsobmi. Ale tu si musíme urobiť rezerváciu. Nemysliteľný plán zlyhal, pretože ho Churchill vymyslel. Truman mal v tejto veci svoje vlastné myšlienky. Veril, že konfrontácia medzi USA a ZSSR sa kapitáciou

Nemecka a Japonska nekončí. Toto je iba začiatok novej etapy boja. Nie je náhodou, že Kennan, radca veľvyslanectva v Moskve, keď videl, ako Moskovčania 9. mája 1945 pred americkým veľvyslanectvom oslavovali Deň víťazstva, povedal: „Radujú sa ... Myslia si, že vojna sa skončila. A skutočná vojna sa práve začala.“

Truman dostal otázku: „Čím sa líši studená vojna od horúcej?“ Odpovedal: "Je to rovnaká vojna, len sa vedie rôznymi metódami." A bolo to vykonané a vykonáva sa to po všetky nasledujúce roky. Úlohou bolo vytlačiť nás späť z pozícií, ktoré sme dosiahli. Už sa to naplnilo. Úlohou bolo dosiahnuť znovuzrodenie ľudí. Ako vidíte, táto úloha bola prakticky ukončená. Mimochodom, USA bojovali a vedú vojnu nielen s nami. Atómovou bombou pohrozili Čínu, Indiu ... Ich úhlavným nepriateľom bol ale samozrejme ZSSR.

Podľa amerických historikov boli dvakrát na stole Eisenhowera príkazy na preventívny úder proti ZSSR. Podľa ich zákonov nariadenie nadobúda platnosť, ak ho podpíšu všetci traja vedúci kancelárie - námorní, leteckí a pozemní. Podpisy boli dva, tretí chýbal. A to len preto, že **víťazstvo nad ZSSR by sa podľa ich výpočtov dosiahlo, ak by bolo za prvých 30 minút zničených 65 miliónov obyvateľov krajiny**. Náčelník štábu pozemných síl vedel, že toto nepodpíše.

Toto by sa malo študovať na školách a rozprávať deťom v rodinách. Naše deti sa musia naučiť, že Anglosasi sú vždy radi, keď do chrbta strelia kamaráta a spojenca, najmä Rusa. Vždy si treba uvedomiť, že na Západe nenávidia ruský ľud s besnou nenávisťou zoologických tvorov - „Rusi sú horší ako Turci“, ako sa hovorilo už v 16. storočí. Po stovky rokov sa zástupy vrahov pravidelne valia zo Západu do Ruska, aby ukončili našu civilizáciu, a stovky rokov sa bití plazia späť a tak ďalej aj v budúcnosti. S Chazarmi a Tatármi to bolo v danom čase rovnaké, kým Svyatoslav neurobil rozhodnutie - mier bude iba vtedy, ak bude nepriateľ rozdrvený v jeho brlohu a hrozba bude navždy ukončená. Ivan Hrozný prijal rovnaký program a v dôsledku toho sa navždy skončili ničivé nájazdy nomádov, ktorí tisíc rokov sužovali Rusko. Inak si nepriateľ vždy zvolí čas a miesto útoku, čo je pre neho výhodné. **Západ je náš nepriateľ a vždy ním zostane, bez ohľadu na to, ako sa ho pokúsime potešiť a dospieť k dohode, bez ohľadu na to, aké aliancie uzavrieme.**